

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการวิจัย
5. วิธีดำเนินการวิจัย
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ เยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดระยอง ระหว่างเดือนกรกฎาคม – กันยายน พ.ศ. 2545 จำนวนทั้งสิ้น 65 คน ซึ่งมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. เป็นเยาวชนชายอายุ 14 – 18 ปี ที่กระทำความผิดกฎหมายคดียาเสพติด ทั้งการเสพ การครอบครอง การครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือจำหน่าย ซึ่งอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดระยอง ในระหว่างรอการพิจารณาคดีจากศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดระยอง

2. ไม่มีความผิดปกติทางจิตประสาท

3. สามารถอ่านออกเขียนได้และสามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยเข้าใจ ชัดเจน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเยาวชนชายที่คัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนด และผ่านขั้นตอนในการคัดเลือกจากประชากร ดังนี้คือ

1. ผู้วิจัยให้ตอบมาตรการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่ได้คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานที่ (T – score) ที่ 50.00 ลงไป มีจำนวนทั้งหมด 37 คน

2. ผู้วิจัยสอบถามความสนใจและขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 26 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) มาจำนวน 16 คน และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. มาตรประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นไทย
 2. โปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

มาตรประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นไทย ของรองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุกกุล และศาสตราจารย์ ดร.พ้องพรรณ เกิดพิทักษ์ ที่เป็นผู้สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ และจากการศึกษาวิธีดำเนินการสร้างมาตรประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นไทย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างมาตรประเมินความฉลาดทางอารมณ์
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ และศึกษาแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ตามแนวคิดของเมเยอร์และซาโลเวย์ (Mayer & Salovey, 1997) โกลแมน (Goleman, 1995) บาร์-ออน (Bar-On, 1997) โดนัลด์สัน (Donaldson, 1997) คูเปอร์และสวอฟ (Cooper & Sawaf, 1997) รวมทั้งของชูทท์ และคณะ (Fact sheet : Schutte et al., 1998)
3. สำรวจคุณลักษณะของความฉลาดทางอารมณ์ตามความคิดเห็นของวัยรุ่นไทย โดยให้คำถามปลายเปิด จากวัยรุ่นจำนวน 100 คน แล้วประเมินคำตอบที่ได้จากการสำรวจนี้เพื่อนำมาประกอบการกำหนดคุณลักษณะของความฉลาดทางอารมณ์ให้สอดคล้องกับวัยรุ่นไทย
4. กำหนดคุณลักษณะของความฉลาดทางอารมณ์ให้สอดคล้องกับความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นไทยที่ได้จากการสำรวจในข้อ 1.3 และให้สอดคล้องกับเอกสารงานวิจัย ตลอดจนแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์
5. ระบุรายละเอียดของคุณลักษณะขององค์ประกอบที่เกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งมีโครงสร้างและองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - 5.1 องค์ประกอบส่วนบุคคล ได้แก่
 - 5.1.1 ความสามารถในการตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง รู้จักและเข้าใจอารมณ์และ

ความรู้สึกของตนเอง

5.1.2 ความสามารถในการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดและความเชื่อของตนเอง

5.1.3 ความสามารถเคารพในศักดิ์ศรีของตนเอง สามารถตระหนักคุณค่าและยอมรับในศักดิ์ศรีของตนเอง

5.1.4 ความสามารถในการรู้จักและเข้าใจศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง

5.1.5 มีความรู้สึกอิสระ มีอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงความเป็นตัวของตัวเอง มีอิสระทางความคิดในการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง และไม่มีความยุ่งยากใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง

5.2 องค์ประกอบระหว่างบุคคล ได้แก่

5.2.1 ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถรับรู้ – เข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่น

5.2.2 ความสามารถในการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น สามารถสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

5.2.3 ความสามารถด้านความรับผิดชอบทางสังคม สามารถให้การยอมรับและรับผิดชอบต่อผู้อื่น ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือผู้อื่น

5.3 องค์ประกอบด้านการปรับตัว ได้แก่

5.3.1 ความสามารถในการแก้ปัญหา สามารถไตร่ตรองอย่างรอบคอบ มีสติก่อนที่จะลงมือแก้ปัญหา

5.3.2 ความสามารถที่จะตรวจสอบความคิด ความรู้สึกตลอดทั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง

5.3.3 มีความยืดหยุ่น สามารถปรับความรู้สึก ความคิดและพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อม

5.4 องค์ประกอบด้านการจัดการ – บริหารความเครียด ได้แก่

5.4.1 ความสามารถที่จะยับยั้งในการจัดการความเครียด สามารถเผชิญปัญหา ยับยั้งที่จะต่อสู้ในการจัดการปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความเครียดอย่างมีสติ

5.4.2 ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ความรู้สึกที่บังเกิดขึ้นภายในจิตใจหรือเกิดขึ้นจากสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ตลอดทั้งความต้องการของตนเอง

5.5 องค์ประกอบด้านภาวะอารมณ์ทั่วไป ได้แก่

5.5.1 การมีความสุข ความพึงพอใจในชีวิต

5.5.2 การมองโลกในแง่ดี มีความมั่นใจในสิ่งที่ทำ มีความรู้สึกที่ดีต่อทุกสิ่งที่ทำ

ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความพยายามมุ่งมั่นต่อสู้เพื่อความสำเร็จในชีวิต มีเหตุผลและมีสติ

6. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของความฉลาดทางอารมณ์
7. เขียนข้อความต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของความฉลาดทางอารมณ์
8. ตรวจสอบรายละเอียดและความถูกต้องเชิงเนื้อหาของแต่ละองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
9. นำมาตรการประเมินที่ผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปหาคุณภาพของมาตรการประเมินดังกล่าว
10. นำมาตรการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ไปทดลองใช้กับวัยรุ่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้

10.1 วิเคราะห์องค์ประกอบของมาตรการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก ใช้วิธี A Varimax Rotation

10.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวมของแต่ละองค์ประกอบ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.70 – 0.73

10.3 หาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในของแต่ละองค์ประกอบย่อยของมาตรการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficients) ได้ค่าระหว่าง 0.70 – 0.85

10.4 หาค่าความเชื่อมั่นของมาตรการประเมินความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้การสอบซ้ำระยะของการสอบครั้งแรกและครั้งหลังห่างกัน 1 เดือน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแต่ละองค์ประกอบตั้งแต่ 0.71 – 0.87

ตัวอย่างมาตรการประเมินความฉลาดทางอารมณ์

มาตรการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ มีวัตถุประสงค์จะสอบถามความคิด ความรู้สึกและการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 125 ข้อ

คำแนะนำ โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วระบุว่าข้อความแต่ละข้อนั้นเป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับตัวท่าน

ถ้าข้อความใดเป็นจริงที่สุด	ให้ระบายทับตัวเลข 5
ถ้าข้อความใดเป็นส่วนใหญ่มากจริง	ให้ระบายทับตัวเลข 4
ถ้าข้อความใดเป็นจริงพอประมาณ	ให้ระบายทับตัวเลข 3
ถ้าข้อความใดเป็นจริงเพียงเล็กน้อย	ให้ระบายทับตัวเลข 2
ถ้าข้อความใดไม่จริงเลย	ให้ระบายทับตัวเลข 1

ตัวอย่าง

ฉันชอบอยู่คนเดียว

⑤

④

③

②

①

ถ้าข้อความดังกล่าวข้างต้น เป็นจริงที่สุดสำหรับตัวท่าน ให้ระบายทับตัวเลข 5
เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริง พอประมาณ	จริง เพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
ข้อความทางบวก	5	4	3	2	1
ข้อความทางลบ	1	2	3	4	5

เกณฑ์การแปลความหมายความฉลาดทางอารมณ์ ดำเนินการแปลงคะแนนดิบของความฉลาดทางอารมณ์ (emotional intelligence raw scores) ให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานที (T-score) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ ดังนี้

ค่าคะแนนมาตรฐาน T - score	การแปลความหมาย
T - score 80 ขึ้นไป	มีความฉลาดทางอารมณ์สูง
T - score 60.00 – 79.99	มีความฉลาดทางอารมณ์ค่อนข้างสูง
T - score 40.00 – 59.99	มีความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง
T - score 20.00 – 39.99	มีความฉลาดทางอารมณ์ค่อนข้างต่ำ
T - score ตั้งแต่ 19.99 ลงมา	มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ

การหาคุณภาพเครื่องมือก่อนนำมาใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือผ่านคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุญาตนำมาประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นไทยมาใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้
2. หาคุณภาพเครื่องมือโดยนำมาประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นไทยไปทดลองใช้ (try out) กับเยาวชนชายที่กระทำผิดคดีอาเพศผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จำนวน 100 คน

3. นำคะแนนที่ได้จากมาตรประเมินความฉลาดทางอารมณ์มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) จากสูตรของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202 – 204) โดยใช้โปรแกรมเอสพีเอสเอสสำหรับวินโดวส์ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.78

4. นำมาตรประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นไทยที่ได้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

โปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ มีขั้นตอนการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยสมัครเป็นอาสาสมัครด้านการให้คำปรึกษาทั่วไปแก่เยาวชนที่กระทำผิด ณ บ้านเอื้อหทัย จ.ชลบุรี ซึ่งมีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ในระหว่างวันที่ 1 – 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 โดยสร้างความคุ้นเคยและสร้างสัมพันธภาพอันดีแก่เยาวชน เพื่อศึกษารรรมชาติและวิถีชีวิตของเยาวชนกลุ่มนี้
2. ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ ตลอดจนนำข้อมูลและประสบการณ์จากการฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ของกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ ณ บ้านเอื้อหทัย จ.ชลบุรี มาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการที่เหมาะสมในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์
3. สร้างโปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ตามแนวทางปฏิบัติของทฤษฎีกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ แล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุงและนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก จ) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์
4. นำโปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง แล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับเยาวชนชายที่กระทำผิดคดีอาญาเสพติด ณ บ้านเอื้อหทัย จ.ชลบุรี จำนวน 8 คน จากนั้นนำโปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์มาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น
5. นำโปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ไปดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่มร่วมกับสมาชิก จำนวน 8 คน ซึ่งจะเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ทั้งหมด 10 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที ในวันอังคารและพฤหัสบดี เวลา 10.00 – 11.30 น.

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (two – factor experiment with repeated measures on one factor) (Winer, Brown & Michels,

1991, p. 509) เพื่อศึกษาผลของกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัต์ต่อความฉลาดทางอารมณ์ของเยาวชนชายที่กระทำผิดคดียาเสพติดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดระยอง ในระยะก่อนการทดลองกับระยะหลังการทดลอง ระยะก่อนการทดลองกับระยะติดตามผล และระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 384) ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ระยะก่อนการทดลอง	ตัวแปรอิสระ	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
E_1	T_{1E1}	X	T_{2E1}	T_{3E1}
E_2	T_{1E2}	$\sim X$	T_{2E2}	T_{3E2}

E_1 แทน กลุ่มทดลอง

E_2 แทน กลุ่มควบคุม

T_1 แทน การทดสอบระยะก่อนการทดลอง

T_2 แทน การทดสอบระยะหลังการทดลอง

T_3 แทน การทดสอบระยะติดตามผล

X แทน การเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัต์

$\sim X$ แทน การที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัต์

วิธีดำเนินการวิจัย

มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยทำหนังสือผ่านคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี เพื่อขออนุญาตนำมาตรประเมินความฉลาดทางอารมณ์ไปใช้กับเยาวชนชายที่กระทำผิดคดียาเสพติด อายุ 14 – 18 ปี เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

1.2 ทำหนังสือจากภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ บ้านเอื้อหทัย จังหวัดชลบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเข้าไปศึกษารรรมชาติและวิธีการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมทั้งฝึกปฏิบัติทักษะและประสบการณ์ในการทำกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัต์กับเยาวชนที่กระทำผิดคดียาเสพติด โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

1.3 ทำหนังสือผ่านคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดระยอง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัย พร้อมทั้งขอความอนุเคราะห์เพื่อใช้สถานที่ในการดำเนินการทดลอง

1.4 หลังจากได้รับอนุญาตแล้วผู้วิจัยเข้าพบผู้อำนวยการ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดระยอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการวิจัย

2. ขั้นตอนการทดลอง แบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

2.1 ระยะก่อนการทดลอง

2.1.1 ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากระเบียนประวัติโดยเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดระยอง เฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.1.2 ผู้วิจัยสมัครเป็นอาสาสมัครครู โดยเข้าไปจัดกิจกรรมกลุ่มแก่เยาวชนที่เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยและสร้างสัมพันธภาพอันดีกับเยาวชน เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ๆ ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมงก่อนทำการทดลอง ตั้งแต่วันที่ 25 มิถุนายน ถึง 4 กรกฎาคม 2545

2.1.3 ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้เยาวชนที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตอบมาตราประเมินความฉลาดทางอารมณ์ และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่ได้คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานที่ (T – score) ที่ 50.00 ลงไป โดยเก็บไว้เป็นคะแนนการทดสอบครั้งแรก (pre – test) ในวันที่ 8 กรกฎาคม 2545 มีจำนวนทั้งสิ้น 37 คน

2.1.4 ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจและขอความร่วมมือในการศึกษาวิจัย โดยมีเยาวชนที่เต็มใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จำนวน 26 คน จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบง่ายมาจำนวน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน

2.2 ระยะการทดลอง

2.2.1 กลุ่มทดลองเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่มและดำเนินวิธีการตามโปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ จำนวนทั้งหมด 10 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที ในวันอังคารและพฤหัสบดี เวลา 10.00 – 11.30 น. ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม – 15 สิงหาคม 2545

2.2.2 กลุ่มควบคุมจะไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์ แต่ดำเนินชีวิตประจำวันตามรูปแบบปกติของการฝึกอบรมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดระยอง

2.3 ระยะหลังการทดลอง

ภายหลังการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบมาตรการประเมินความฉลาดทางอารมณ์อีกครั้งในสัปดาห์ต่อมา (วันที่ 20 สิงหาคม 2545) และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเก็บผลคะแนนหลังการทดสอบ (post – test)

2.4 ระยะติดตามผล

ภายหลังเสร็จสิ้นการทดลองเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ในวันที่ 3 กันยายน 2545 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบมาตรการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเก็บผลคะแนนระยะติดตามผล (follow – up) ซึ่งหลังจากเสร็จสิ้นระยะติดตามผล กลุ่มควบคุมจะได้รับการเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัต์เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

3. นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องให้ครบถ้วน เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS : Statistical Package for the Social Science) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated – measures analysis of variance : one between – subjects variable and one within – subject variable) (Howell, 1997, p. 458) ตรวจสอบการวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้งโดยใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยภาษา QBASIC ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม (อาจารย์ประจำภาควิชาและวัดผลการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา) และเมื่อพบความแตกต่าง ทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls Procedure) โดยมีรูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

	b_1	b_j	b_q
a_1	G_1	G_1	G_1
a_2	G_2	G_2	G_2

a_1 แทน กลุ่มทดลอง

a_2 แทน กลุ่มควบคุม

b_1 แทน ระยะก่อนการทดลอง

b_j แทน ระยะหลังการทดลอง

b_q แทน ระยะติดตามผล

G_1 แทน จำนวนคนที่เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์

G_2 แทน จำนวนคนที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบเกสตัลท์

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University